

РЕШЕНИЕ

№ 37099

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9422** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Н. К. М., ЛНЧ7003688516, дата на раждане 09.03.1981г., роден в [населено място], К. с адрес [населено място], [улица].10.2014 г., издадено от зам. председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно, поради нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че неправилен и необоснован е изводът на административния орган, че молбата за закрила се базира на криминални причини и не са установени факти за осъществено преследване съгласно чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Жалбоподателят счита, че изтъкнатите от него факти и обстоятелства не са обсъдени в цялост и пълнота, както и в обжалваното решение липсва цялостна преценка относно обстановката в страната по произход. В хода на съдебното производство жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. И.. Поддържа жалбата лично чрез назначения преводач и чрез адв. И..

Ответникът – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС се представлява от юрк. К., която моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Административен съд София - град, второ отделение, 48 - ми състав, като обсъди доводите на

страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. №ПМЗ-ВР-1612/03.06.2025г. на РПЦ-кв. Военна рампа“ – [населено място] до Държавна агенция за бежанците при МС, подадена от Н. К. М. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], гражданин на К., етническа принадлежност – други, вероизповедание – други, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Постановено е Решение № 4536 от 14.08.2025г., предмет на делото, с което е оставена без уважение молбата и в двете ѝ части.

В хода на административно производство е проведено интервю с рег. № УП 17735/03.06.2025 г., в което М. е заявил, че е напуснал К., защото е имал сериозни заплахи, свързани с политическата му принадлежност. Той е член на партията SDF, Социалдемократически фронт, която е основната опозиционна партия. Тя настоява за децентрализация на страната и повече власт на регионите, тъй като властта е концентрирана в столицата и в ръцете на президента, който е на власт от 1982г. Баща му бил топограф в италианска компания в югозападната част на К.. Страната е разделена на две основни общности – франкофонска и англофонска. Югозападната част на страна е бивша британска колония и е англоезична, а баща му е бил франкофон. Поради това и членството му в англофонска партия създава проблеми. А. създали организация с името „А.“, която преследва франкофоните, населяващи югозападната част на страната. По тази причина децата му са преместени в северната част на страната. Сочи, че той е франкофон и въпреки че членува в англофонска партия, е притесняван. Сочи, че конфликтът има икономическа основа – поради централизацията на бюджета и липсата на средства за регионите. Счита, че членството му в англофонската партия ще му донесе проблеми, срещу която правителството насочва и армията. Лично бил заплашван и принуждаван да напусне партията. Получил бил четири обаждания, поради което се наложило да пътува за И., Турция. Имал записи от разговорите, но оставил устройството с тях при приятелка в И., с която не можал да се свърже. Счита, че дори да напусне партията, заплахите няма да спрат, защото е свързан с опозицията. Гонили го да го насилват физически, но успял да избяга. Счита, че след президентските избори и при благоприятно развитие, ще може да се върне в страната.

Лицето е излязло от страната на произход легално, с редовни паспорт и личен документ. Същият разполага с фалшива карта за пребиваване във Франция, благодарение на което получава турска виза. С пристигането си в Турция, срокът на визата е изтичал след 4 дни. Не е останал в Турция, поради изтичане на визата и поради информация, че с фалшивата френска карта може да пътува до Франция с влак от България.

При така направеното изложение от страна на заявителя, органът е извел следните изводи:

Приел, че на фона на общата социално-икономическа обстановка и обществено-политическа ситуация в К., лицето е опитало да изгради бежанска история, ползвайки общоизвестни факти за страната. Не са представени конкретни доказателства за личностово преследване спрямо него, като в историята липсва и личен мотив. Посочената причина за подаване на молба за международна закрила не е свързана с раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и не се оценяват като релевантен мотив за предоставяне на статут на бежанец. Органът установил след изискана справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, че Социалдемократическият фронт е основната опозиционна партия в К.. Парламентът в К. е доминиран от Камерунско народнодемократично движение, начело с Президента П. Бия, който управлява от 1982г. Бия е обвиняван от ООН в репресии срещу опозицията и журналисти и лидерите на гражданското общество.

Въпреки това, органът приема, че молителят не е представил никакви доказателства за лични посегателства върху себе си. Приел, че бежанската история е нелогична и противоречива. Налице

са противоречиви факти, а изтъкнатите опасения за преследване са хипотетични.

Като допълнителен аргумент в тази насока органът приел, че представлява обстоятелството, че лицето е напуснало легално страната с паспорт и лична карта. Горното налагало извода, че до напускането на страната, лицето не е имало проблеми, тъй като в противен случай не би могъл да напусне страната легално. Не се установява, че кандидатът е използвал легално напускане на страната като единствен изход за бягство. Прието е, че става дума за „мигрант“, което е лице, което по различни причини от причините на бежанеца, напуска страната, за да се засели другаде. Направен е извод, че за лицето не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Изложените от лицето мотиви не са правнозначими за търсената защита.

Липсвали предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения, че е налице реална опасност от посегателства като екзекуция или смъртно наказание липсвали. Не са налице предпоставките на чл. 9, ал.1 т.1 и т.2 от ЗУБ. Не били налице и предпоставките на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, които изискват молителят да е напуснал страната поради реална опасност и тежки заплахи за живота му или в случай на въоръжен конфликт. От приложената справка са установили, че насилието в К. не е безогледно и повсеместно на цялата територия на страната. Обстановката в страната сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на лицето е налице страх от преследване, както и това да е била причината за напускането на страната.

Така мотивиран, органът приел, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради което отказал предоставяне на статут на бежанец, както и предоставяне на хуманитарен статут.

Административният орган е извел извод, че това обстоятелство няма връзка с бежанската история.

Въз основа на фактите и доказателствата и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на ЗУБ, както и не са представени нови факти, отнасящи се до бежанската история. Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като М. не е бил принуден да отпътува от К. поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Наред с това спрямо него не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата по произход, както и в К. липсва въоръжен конфликт и не съществува риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство е представена и приета като писмено доказателство справка с вх. № МД-02-550/09.10.2025 г., в която е посочено, че няма промяна в актуалното положение в страната, представено в справка с вх. № МД-02-322/12.06.202 г., както и не е открита информация за въоръжени сблъсъци или конфликти на територията на страната към настоящия момент. Няма данни за въоръжени конфликти или вътрешни междуособици.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, второ отделение, 48-ми състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ - председателят на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма и административнопроизводствени правила.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съдът споделя извода на органа за липса на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за

предоставяне на статут на бежанец и по чл. 9 за предоставяне на хуманитарен статут.

Съдът приема, че според данните по делото, вкл. представените в хода на съдебното производство писмени доказателства, се доказва, че лицето членува в основната опозиционна партия в страната. Подадената молба, с която М. претендира получаване на статут на бежанец доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради политическо мнение и/или убеждение, в процесния случай членство в партия. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ "преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Не се доказва обаче наличието на преследване по смисъла на закона, което да е предпоставка за уважаване на молбата на лицето. Представеното обявление за издирване не води до извод за реално преследване към момента на подаване на молбата, тъй като същото е от дата 13.01.2022г. След тази дата на лицето са издадени документи за самоличност – паспорт № от АА13377 от 24.01.2022г. и лична карта № 20210655633310554 от 11.11.2021г. Налице са данни и за множество напускания на страната – лист 32 по делото, както и издадената виза за Република Турция от 22.04.2025г. Следователно, налице са данни, че въпреки обявлението за издирване от 2022г., същото не се е отразило на правото на лицето на придвижване както в страната, така и извън нея, в която насока е и легалното напускане на територията ѝ при отпътуването за Турция. Последните обстоятелства опровергават твърдяното преследване в страната на произход срещу него, както твърдението, че са нарушени основните му права. От проведеното интервю се установява, че жалбоподателят цели да се установи в европейска страна, където се зачитат човешките права, но това негово желание не е предпоставка същият да получи статут на бежанец. По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Също така не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. На фона на така очертаната правна регламентация и приетото по-горе по повод изнесената бежанска история, съдът намира, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ. Посочените мотиви за напускане на К. не могат да обосноват извод, че М. е в ситуация на реална опасност от тежки посегателства. Прямо него не са били предприемани мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността му от официалните власти. Самият той е декларирал, че никога не е бил насилван, задържан или малтеритиран. В държавата на произход не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие или въоръжен конфликт. Видно от представените по делото справки в К. общата ситуация по отношение на сигурността е спокойна и няма данни за въоръжени конфликти или вътрешни междоусобици. Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на ДАБ при МС, че не се установяват предпоставките по чл. 9 ЗУБ, тъй като М. не е напуснал К. от съображения за физическата си сигурност. В оспореното решение

административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход, съгласно информацията от приложените актуални справки за ситуацията в К., поради което неоснователно в жалбата се твърди, че в решението липсва цялостна преценка относно обстановката в страната на произход. По изложените съображения съдът приема, че актът е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. М., ЛНЧ7003688516, дата на раждане 09.03.1981г., роден в [населено място], К. с адрес [населено място], [улица].10.2014 г., издадено от зам. председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ